

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερσί.
 ἔνθ' ἔστιν ὑμῖν εὐτύκους ναίειν δόμους
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
 τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα—
 πάρεστι—λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
 ἀστοί τε πάντες, ὧν περ ἦδε κραίνεται
 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; 965

Χο. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
 δῖε Πελασγῶν.
 πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
 πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον
 καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα 970
 μῆτις, ὅπου χρῆ δώματα ναίειν
 καὶ τόπος εὐφρών. πᾶς τις ἐπειπεῖν
 ψόγον ἄλλοθρόοις
 εὐτυκος· εἶη δὲ τὰ λῶστα.
 ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ 975
 βάξει λαῶν ἐγχώρων
 τάσσεσθε, φίλαι δμῳίδες, οὕτως
 ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
 Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Δα. ὦ παῖδες, Ἄργείοισιν εὐχέσθαι χρεῶν, 980
 θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
 σπονδάς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως.
 καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
 φίλους πικρῶς ἤκουσαν ἀντανεψίοις·